

ПОСЛІДОВНІСТЬ РОЗРОБКИ СТРАТЕГІЇ ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

УДК 330.322.2:330. 658.152

Саміло Т.О. студентка 3 курсу
факультету економіки і права
ХНЕУ ім. С. Кузнеця

Постійні зміни умов ринку, недосконалість законодавчого підґрунтя вимагають від інвестиційно-інноваційної стратегії гнучкості. Інвестиційно-інноваційна стратегія є складовою загальної обраної підприємством стратегії, тому має відповідати основним цілям і завданням, що у ній містяться.

Це питання розглянуло чимало вітчизняних та зарубіжних вчених, зокрема Гринько Т. В., Чухрай Н. І., Черваньов Д.М., Небава М.І., Пересада А. А. [1 – 5]. Дослідження науковців спрямовані на визначення принципів побудови економічної стратегії розвитку підприємств та фактори, що забезпечують ефективність її застосування. Проте, ці дослідження потребують подальшого дослідження вдосконалення та розвитку. Метою дослідження є визначення етапів розробки стратегії здійснення інвестиційно-інноваційної діяльності підприємства.

Розгляд понять «інвестиції» та «інновації» має відбуватись у комплексі, що формує інвестиційно-інноваційну модель. Інвестиційно-інноваційний розвиток пов'язаний з інноваційним потенціалом, що вказує на можливість і здатність підприємства до впровадження інновацій. Недостатній розвиток виробничого процесу, застаріле обладнання, недостатній рівень механізації, низький рівень конкурентоспроможності підприємства – ці питання допоможе вирішити інвестиційно-інноваційна діяльність підприємства. Звідси постає питання про розробку інвестиційно-інноваційної стратегії та вибір правильної інвестиційної політики.

Важливою є не лише сутність, але і основні функції та завдання інвестиційно-інноваційного управління. Воно забезпечує вибір найбільш ефективної інвестиційної стратегії, що призведе до максимізації прибутку

підприємства у довгостроковій перспективі. Ця мета здійснюється завдяки завданням інвестиційної діяльності підприємства[3]:

1) забезпечення високих темпів економічного розвитку підприємства;

2) забезпечення максимізації чистого прибутку, що залишається у розпорядженні підприємства від інвестиційної діяльності;

3) забезпечення мінімізації інвестиційних ризиків за необхідного рівня дохідності інвестицій;

4) забезпечення оптимальної ліквідності інвестицій та можливостей швидкого реінвестування капіталу;

5) забезпечення формування необхідних обсягів та оптимальної структури інвестиційних ресурсів з урахуванням потреб на довгострокову перспективу;

6) підтримка фінансової стійкості підприємства у процесі здійснення інвестиційної діяльності;

7) пошук і обов'язкове здійснення шляхів прискорення реалізації інвестиційних програм та проектів підприємства.

Розробляючи інвестиційно-інноваційну стратегію, необхідно враховувати усі ризики. Вони супроводжують практично всі форми та напрямки інвестування і характеризують ймовірність настання несприятливих подій, що спричинять збитки від інвестиційної діяльності. Тільки врахувавши усі наслідки того чи іншого заходу можна втілювати інвестиційний проект на підприємстві та впроваджувати ті чи інші інновації на підприємстві. Як було зазначено, інвестиції для сучасного підприємства України мають вагомe значення. Тому, керівникам підприємств слід приділяти увагу інноваціям, що є актуальними для конкретного виробництва.

Правильна її реалізація призводить до стрімкого соціально-економічного розвитку, що є дуже важливим аспектом за сучасних умов. Адже саме недостатня увага до організації інвестиційної політики є ключовою проблемою підприємств України. Багато з них вичерпали свої фінансово-економічні ресурси нераціональним інвестуванням коштів. Такі підприємства опиняються на межі банкрутства, або впадають у

залежність від зовнішньої економічної допомоги. Тому, значну увагу необхідно приділяти інвестиційній політиці. При розгляді суті інвестиційної політики підприємства необхідно враховувати[4]:

1) інвестиційна політика підприємства – це не тільки частина фінансової стратегії, а й важлива частина збутової і соціальної стратегії підприємства;

2) інвестиційна політика – це постійний процес управління інвестиційною діяльністю, спрямований не тільки на вибір і реалізацію найбільш ефективних форм різних інвестицій, а й на забезпечення можливості відтворення самого інвестиційного процесу;

3) інвестиційна політика, в остаточному підсумку, має на меті оптимізацію різних економічних інтересів у процесі формування і використання фінансових, матеріальних й інших ресурсів підприємства.

Головною метою інвестиційно-інноваційної стратегії є забезпечення реалізації загальної стратегії підприємства. Процес розробки стратегії інвестиційно-інноваційної діяльності проходить певні етапи, що характеризуються низкою вимог. Послідовність розробки стратегії представлено на рис 1.1.

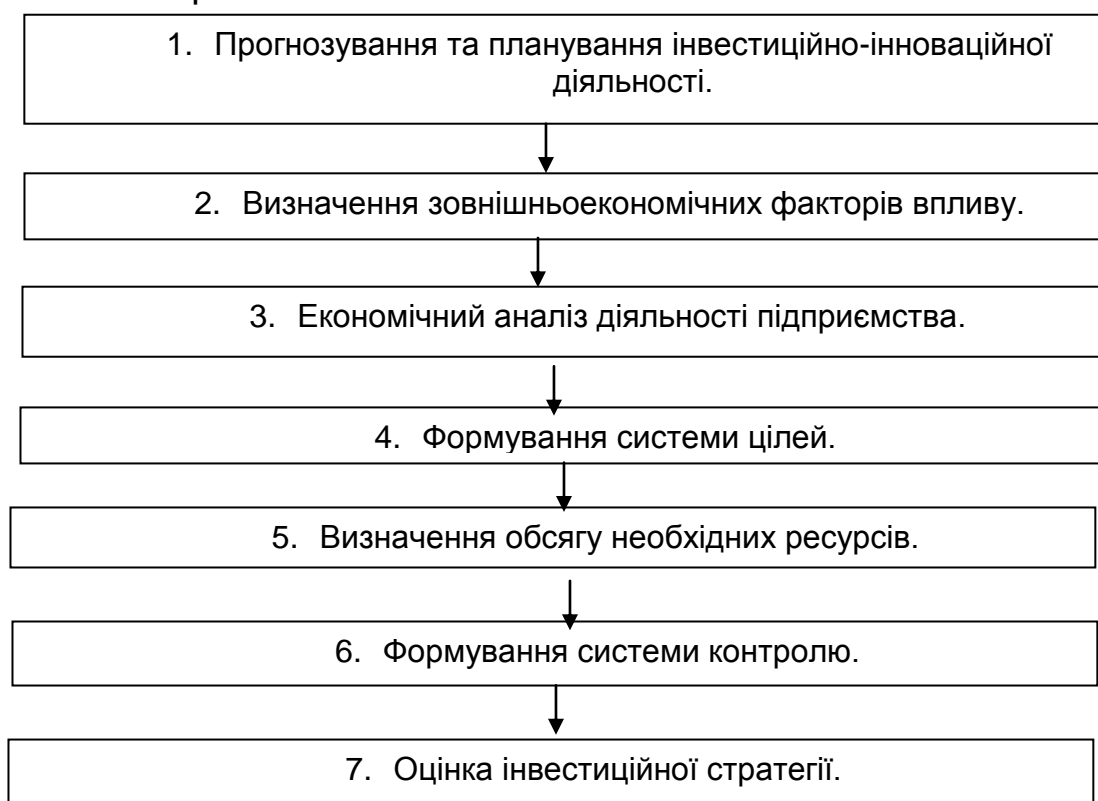

Рис. 1. Послідовність розробки інвестиційної стратегії

Початковий етап потребує максимально чіткого прогнозування та планування не тільки роботи окремих підрозділів, що є об'єктами інвестування, а й усього підприємства.

Наступним етапом є дослідження чинників зовнішнього інвестиційного середовища і кон'юнктури інвестиційного ринку, яке спрямоване на визначення економіко-правових умов інвестиційно-інноваційної діяльності підприємства і можливої їхньої зміни в майбутньому, змін кон'юнктури інвестиційного ринку і чинників, що її обумовлюють.

Аналізування діяльності підприємства, його сильних та слабких сторін допоможе визначити особливості його інвестиційної діяльності. Цей етап дозволяє визначити, чи володіє підприємство достатнім потенціалом, щоб скористатися новими інвестиційними можливостями, а також які внутрішні його характеристики послаблюють результативність інвестиційно-інноваційну діяльність[5].

Важливим аспектом стратегії є формування цілей, з метою підвищення ефективності підприємства та складання подальшого плану дій. Тому система цілей повинна забезпечувати вибір найбільш доцільних напрямків реального і фінансового інвестування, формування достатнього обсягу інвестиційних ресурсів і оптимізації їхнього складу, прийнятність рівня інвестиційних ризиків у процесі здійснення майбутньої господарської діяльності і т.д.

У кожній стратегії мають бути присутні альтернативні варіанти розвитку подій та рішень. Тому необхідно виділити такий етап як аналіз стратегічних альтернатив і вибір стратегічних напрямків та форм інвестиційно-інноваційної діяльності. Це передбачає пошук альтернативних рішень, щодо поставлених стратегічних інвестиційно-інноваційних цілей.

При формуванні стратегії рушієм побудови плану дій є наявність інвестиційних ресурсів. Відповідно до стратегічних напрямків необхідно визначити загальний обсяг необхідних інвестиційних ресурсів, відповідно до напрямків стратегії. У кожному механізмі мають бути системи контролю. Це передбачає наступний етап. Розробка системи

організаційно-економічних заходів щодо забезпечення реалізації інвестиційної стратегії – передбачає формування на підприємстві нових організаційних структур управління інвестиційно-інноваційною діяльністю.

Оцінка результативності розробленої інвестиційної стратегії – завершує процес розробки стратегії. Така оцінка здійснюється за системою спеціальних економічних і позаекономічних критеріїв, що встановлюється підприємством. Це дозволяє зважити всі альтернативні рішення та оцінити їх прибутковість та терміни окупності того чи іншого проекту.

Таким чином, проаналізувавши особливості побудови стратегії автором було сформовано послідовність її розробки. Дотримання всіх етапів зробить можливим досягнення високого рівня економічного розвитку. У подальших дослідженнях автор зосередить увагу на розробленні механізму запровадження інноваційно-інвестиційної стратегії підприємства.

Література

1. Гринько Т. В. Щодо інноваційного потенціалу як складової частини інноваційної активності підприємств. – К. : Вид-во Інноваційний аспект, 2010. – С. 56 – 58.
2. Чухрай Н. І. Формування інноваційного потенціалу підприємства: маркетингове і логістичне забезпечення: Монографія. – Л.: Вид-во НУ “ЛП”, 2002. – 315 с.
3. Черваньов Д. М. Менеджмент інвестиційної діяльності підприємств: підручник / Д. М. Черваньов. – К. : Вид-во «Знання-Прес», 2003. – 622 с.
4. Небава М. І. Економіка та організація виробничої діяльності підприємства : навч. пос. ч. 1. Економіка підприємства / М. І. Небава. – Вінниц. нац. техн. ун-т. – Вінниця. – 2011. – 116 с.

5. Пересада А. А. Інвестування : навч-метод. Пос. для самот. вивч. дисц. / А. А. Пересада, О. О. Смірнова, С. В. Онікієнко, О. О. Ляхова. — К. : КНЕУ, 2001. – 251 с.

Науковий керівник,
к. е. н, доц.

І. Я. Іпполітова

Опубліковано в авторській редакції